

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 16 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милоста і віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня тричі на тиждень і руских свят і 1/2 год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. л. М. Домбровського (Хорунжину). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламы неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звычайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Др. Кербер і гр. Тіса.

(X) Визиваюча річ гр. Тіси з нагоди вторникової промови д-ра Кербера при відкритті осінньої сесії державної ради, мусіла, як наперед можна було сподівати ся, викликати відповідну відправу з боку д-ра Кербера. Зєдинена лівниця в спілці з католицьким центром внесли в п'ятницю інтерпеляцію до міністра-президента д-ра Кербера (польське Коло відказало підпису інтерпелянтам), в котрій домагали ся пояснення, яке становище займає др. Кербер супроти річи гр. Тіси.

Др. Кербер по відчитанню сеї інтерпеляції зголосив ся безприволочно до відповіді і викликав небувалу доси бурю оплесків, які шістьма наворотами повтаряли ся, а єдино шістька чеських радикалів намагала ся окликами зазначити своє невдоволенє, але остала заглушеною поновними оплесками. По вторниковій зимній байдужности, з якою стрітала ся вступна промова міністра-президента в посольській палаті, таке незвичайне одушевленє не було легко викликати, а приписати се треба головно роздратованю промовою гр. Тіси і неприхильному духови, який тепер повів супроти Угорщини в державній раді. Др. Кербер не кермував ся в своїй відповіді почуваннями особистої обиди, а зумів здержати ся зовсім в границях предметовости і як в усіх своїх промовах, так тут ще в більшій мірі показав ся справдішим мистцем реторики, надавши своїй річи вельми добірну форму. Др. Кербер виказав, що єго розумінє угодних законів, висловлене ним в попередній єго промові, нічого иншого не містить в собі, як се, що заявив гр. Тіса. А позаяк гр. Тіса відказував д-рови Керберови права сягати в область пояснюваня угорського державного права і назвав єго погляд дилетантским, замітив др. Кербер, що не може позбувати ся свободи говорити в обсягу австрійського державного права, навіть коли потребує зачерпнути узасадненє з тексту угорських угодних законів. Трудно в справах військових вдоволити ся лише якоюсь формулкою, бо суть річи лежить в тім, що зміст угодних законів так довго обов'язує обидві половини монархії, поки в обидвох не буде законодатно змінені. Австрія була все уступчивою в інтересі монархії, однак не дасть собі відобрати ані оспорювати свого права. На останку замітив др. Кербер, що не допустить, щоби се місце, яке займає в імені держави, було уважане менше вартним, а коли мало би в будучині слово «чужий» набрати значіння в монархії, то годить ся тоді пригадати, що вперше упало се слово із уст угорського міністра-президента.

Обидві промови, як промова гр. Тіси, так і відправа дана єму д-ром Кербером, викликали переміню парламентарного положеня в обидвох парламентах, гр. Тіса присмирив коштуватєску обструкцію в угорським соймі, др. Кербер здобув собі знов кріпку підпору німецької лівниці, а навіть польське

Коло оправдує свою відмову підписів на інтерпеляції лівниці лише становищем до лівниці, а не супроти д-ра Кербера.

Спершу здавало ся, а навіть деякі визначні парламентаристи були сеї думки, що сеї промови обидвох міністрів-президентів доведуть до великого заострення політичного і до боротьби між обидвома правительствами і задавали собі питанє, хто нарештє побідить, а хто піде, чи гр. Тіса, чи др. Кербер.

В суботу виголосив в угорським соймі гр. Тіса репліку на відправу д-ра Кербера, однак вона випала доволі лагідно, а також угорські дневники обговорюють цілу справу спокійніше і вважають се переходовою пригодою. З чеських дневників Narodni Listy признають д-рови Керберови, що відпер добре виточеним дамасценським вістрем напір гр. Тіси, а Mas Nagoda додає, що промова д-ра Кербера не буде лебединим єго співом.

Гр. Тіса явив ся в неділю у Відні, щоби монархії пояснити парламентарні і політичні відносини, а так само і др. Кербер був на послуханю у цісаря в подібній справі і нема сумніву, що монарх з огляду на так трудне положенє помирить обидвох міністрів-президентів, котрим повело ся таким способом скріпити свої становища в парламентах. Замітно, що й віденська рада міська заявила іменем віденського населеня своє признанє і піддержку д-рови Керберови, а лівниця, котра була так захмурилася, знов тепер стоїть однодушно за правительством, дарма, що промова д-ра Бернрайтера була уложена начеб кандидатска бесіда на міністра-президента.

Промова пос. д-ра Мозильницікого.

в кравьім соймі для 8. жовтня 1903 при розправі над звітом шкільної комісії про стан народних шкіл і учительских семінарій в 1900 і 1901/2 р.

(Конець).

Посол Томашевский поставив внесенє, яке зміряє до того, щоби справу переносеня учительів унормовано якось більше по божому; щоби такий учитель не був непевний завтра задля того, що єму скажуть «ze względów służbowych przeposi się rada» приміром з коломийщини до Ряшева або і дальше.

Таке поступованє наражає стан учительский на необчислені шкоди і доводить до того, що учитель зрікає ся своєї посади, а іде на джурніста або до скарбової сторожи і т. п. Отже як з одної сторони, дуже пекуча справа, щоби учительство не підлягало свавільній самоволі, так з другої сторони насуває ся мені тут важне питанє, чи народний учитель має право користати з постанов вєім горожанам заporučених, чи ні? Очевидно, що має, тим більше, що з сили свого знаня, котре при нинішних вимогах є відповідно значне, має управленє до того.

Але очевидна річ, як з одної сторони з загальних причин участь не повинна би і не могла би бути противзаконна, так з другої сторони повинно ся так для Поляка як і для Русина приміювати однакову міру.

Русинів переносить ся «ze względów służbowych» за те, що приміром пішов або ходив до

читальні «Просвіти», що деє колись дав ся чути з якимось хотьби дуже скромним поглядом в користь рускости, бо знаю навіть і такі случаи, де учителя перенесено за се, що заложив хор церковний! Бо мовляв, скоро учитель дбає о руский хор, готов подбати і о руского духа у дїтий, а від того він прецінь не є. Місця по перенесених учителях Русинах заповнює ся учителями Поляками, котрі не уміють руского язика, отже і не уживають, а супротив того не відчувають того, що они яко добрі педагоги в відношеню до рускої дитини повинні відчувати. Се є велика аномалія. Але се аномалія кривдить нас, она є явним замахом на нашу культуру, бо з упослідженєм всего, що наше питомє і для нас мило, накидує нам не наше, отже чуже. Можливо, що сеї або той яко личність відчуває правду сего докору, можливе приміром, що і правительственный комісар, як з єго лядя добачую, не годив би ся з такою системою, але тут заходить та обставина, що систему належить віднести до загально пануючого духа, до політичних затиї, а если на дальше такі відносини будуть панувати, то той поступ, о котрім каже справозданє комісії, не буде вїлким поступом, лиш радше ціле шкільництво, принайменше в рускій часті краю, буде мало дуже проблематичну а властиво ніяку вартість. Бо дитина не чує рідного слова, не може в неприступнім для неї язичі подаваних наук прийняти і собі присвоїти; кромі того тота дитина чує що иншого дома від тата і мами, в церкві від сьвященника, а що иншого від учителя, стає на роздорожу, не знає, що є ліпше; до учителя, посередно до школи, набирає недовір'я, а так замість, щоби через школу витворював ся і гартував характер, наступає затрата характеру, вироджує ся недовірчивість, котра опісля стає ся прикметою чоловіка на ціле житє; бож головно прикмети набуті в дитинячїм віці стають ся доживненними товаришами чоловіка!

Щоби не довго розводитись, зазначу, що найбільшу ще надію я покладав би на слова С. Е. намісника. Як при тій, так при кожній иншій нагоді запевняє нас п. намісник, що і він сам і підчинені урядники будуть придержувати ся строго букви закона. Ми Русини нічого иншого не бажаємо, як лиш, щоби власти станули на законнім ґрунті. Закони можуть бути ліберальні, гуманні — але ходить о їх виконанє строго на основі справедливости, рівномірно для обох народностей і рівно для всіх станів. А тоді жалоби устануть — бо стануть ся безпредметові. Як довго се не наступить — будете стрічати ся з замітами, а хотяй ефекту не узискаємо, стануть ся ті протести на всі часи свідощтвом против вас. Чи супротив того духа часу і загального напрямку, удасть п. намісникови перевести строго справедливість, о сїм я позволю собі сумніватись, особливо, що ми вже і від попередних намісників нераз чули завірюваня о безсторонности і о такім переведеню законів, щоби нічо не оставало до бажаня. Я желав би того п. намісникови з душі-серця, бо тоді в відносинах взаїмних запанував би якийсь лад!

Так само ще раз зазначу, що войованє пустими запереченнями фактів не поправить лиха, а лише сьмішить в людських очах того, хто перечить.

Загально звісна річ, що підчас коли учитель Поляки урядово належать до комітетів ви-

борчих, а нераз беруть в них найживійшу участь, Русин за найменший об'яв в користь кандидата руского попадає в дисциплінарку і т. п. По виборах до парламенту переведено в окружній раді шкільній в Рогатині поступоване дисциплінарне против одного учителя, котрий на запитане селян, як мають голосувати, сказав: та мені здаєсь, що Русини вільно би голосувати на Русина. Більше нічого.

Вправді з тої дисциплінарки нічого не було, нічо не стало ся, але всеж таки була дисциплінарка і сей чоловік був загрожений в своїм битті матеріальнім, бо дуже грозило ему перенесенє зі зглядів службових, а він має хатину і городець, котрий би мусів продати за що небудь. Много случаїв і то дуже маркантих зайшло в послїдних часах зглядом дуже спосібних і ревних учителїв. З огляду на інтерес тих покривджених, імена їх промовчую, аби не упали ще гіршою жертвою.

Кінчу і взиваю як власти так і вас всіх до справедливости — если взагалі на ню зможете здобути ся. Власть спеціяльно нехай стане на ґрунті закона, то є, щоби трактовано нас після тої самої міри, що і Поляків. Доки се не наступать, не буде ладу; шкільництво не відповість своїй задачі, а і не сповнить задушєвних гадок спрямованих до розбудженя руского духа — се пуста мрія — з нашої-ж сторони, як довго хто небудь тут буде засідати, стрітїтесь з протестами, котрі лише вам на лихо виддуть. (*Грім-кі оплески*).

Безпроцентові позички

для крамниць при читальнях „Просвіти“.

З огляду, що справа безпроцентових позичок з краєвого фонду для крамниць при читальнях «Просвіти» є важна не лише для читальень «Просвіти», які вже існують, але і для тих місцевостей та громадян, котрі задумують заснувати у себе читальню «Просвіти» а при ній крамницю і інші економічні спілки, подає канцелярія товариства «Просвіта», отсі поясненя:

Соїм краєвий дня 27. падолиста 1890. р. ухвалив заснувати фонд краєвий для піднесеня промислової діяльности. Затим Виділ краєвий, розпорядженєм з дня 31. лїпця 1891. ч. 33.939, установив програму, як має бути той фонд ужитий. Після тої самої програма мають тепер право і повинні з того фонду користати і інституції товариства «Просвіта», а іменно:

1) Філії товариства «Просвіта», що удержують склада товарів для крамниць «Просвіти», і Виділи читальень «Просвіти», котрі утримують крамницї на свій рахунок.

2) Позички буде давати краєвий Виділ на предложєне Головного Виділу тов-а «Просвіта», в квотах до 1.200 К для філій «Просвіти» а до 600 К для читальень «Просвіти», в винїмкових случаях і в вишїм вимїрі, з тим однак застереженєм, щоби ті позички не перевищали половини капіталу (фонду), який жадаючі позички вложили в підприємствї. Тут виділ читальні має числити не лише вартість товарів, які находять ся в крамницї, єї урядженє або інвентар, і готівку в касї або у довжників, що брали товари на кредит, але також інші предмети, котрі є спільною власностию або підприємством читальні, як н. пр. вартість дому, площї або матерїялу будівельного, без огляду, чи се купила громада, чи дали їх поодинокі особи даром для читальні; дальше скількість і вартість збіжа в шпихлїри, вартість бібліотеки, висоту фонду основного і резервового в касї щадничо-позичковій, а вкінци має подати квоту вложену в інші ще підприємства або спілки рільничо-промислові, як спілки молочарскї, масарскї, ятки, заарєндованє пропїнації, купно і продажа збіжа, навозів штучних, машин і зварядїв рільничих, закупно землі, ліса, ломів каміня, шутровиск, заложєне цегольні, ванпярки і т. п., если ті спілки і підприємства веде виділ читальні і на рахунок хоть би не всіх, лше деяких членів читальні, т. є тих, котрі з удїлами приступили до підприємства.

3) Скрипт довжний на признану позичку, котрого взір удїлить Банк краєвий, має бути підписаний тими, що позичку беруть, а надто

забезпечений солідарною запорукою письменною двох осіб, котрих поруку Виділ краєвий на представленє Головного Виділу «Просвіти» узнає за достаточну. Підписи беручих позичку і ручителїв має ся легалїзувати. Обовязки ручителїв, які впливають з даної запоруки, остають в силї також і на случай розвязаня філії «Просвіти» а зглядно читальні «Просвіти».

4) Сплата позички наступить в ратах, які виділ краєвий означить в скрипті довжнім, і то після пропозиції жадаючих позички, піднертої Головним Виділом «Просвіти». Перша рата може припадати в рік по зятягненю позички. Цїлу позичку має сплатити ся найдальше в чотирох роках.

5) В скрипті довжнім будуть поміщені отсі услїва: а) зятягаючі позичку обовязані для складу товарів, зглядно крамницї, завести рахунковість після вказівок краєвого виділу; б) позичаючі піддають ся контролю краєвого виділу і Головного Виділу «Просвіти» що-до веденя підприємства і рахунковости; в) обезпечать товари від огню в краєвїм товариствї обезпечєнь; г) кожного року найдальше до 30. н. ст. сїчня будуть через Головний Виділ «Просвіти» предлагати краєвому виділові білянє маєтку і докладний інвентар того-ж; д) закритє обо відступленє складу (крамницї) перед сплатою позички не може наступити без дозволу Головного Виділу «Просвіти»; е) недоповненє котрої-будь з условин, принятих в скрипті довжнім, потягає за собою можність зажаданя нараз звороту решти несплаченої ще позички.

Задля того читальня, зглядно філія «Просвіти», бажаючи зятягнути позичку зі згаданого фонду, має внести поданє до Виділу краєвого на руки Головного Виділу «Просвіти» і в поданю тїм навести отсі подрїбности: 1) В якїй квотї має бути дана позичка, в яких речинцях (ратах) і до якого часу буде она сплачена? 2) Коли читальня заснувала ся, кїлька числїть членів і хто належить до виділу читальні? 3) Яка була дотеперїшна діяльність читальні в напрямї поправи економічних відносин в громадї? 4) Коли отворено крамницю, в котрїй місцевостї, під якою фірмою, кїлька крамниця торгує місячно, які є власні фодї крамницї, які она продає товари? 5) На яку цїль читальня бажає ужити позичку? 6) Кого читальня представляє на двох ручителїв, що солідарно готові є дати особисту поруку і який є їх маєток, кїлька мають ґрунту і які забудованя економічні? 7) Вкінци, що читальня піддає ся вимогам програми ужитя фонду позичкового і уложеного до тої цїли скрипту довжнього.

Такє поданє має бути підписанє головою і секретарєм читальні або їх заступниками. Крім того на тїм самім поданю, повизше підписів згаданих членів виділу читальні, треба помістити (декларацию) двох ручителїв, котрі годять ся дати особисту запоруку за зворот позички. Так зладженє поданє пересилає читальня до Виділу філіяльного або (если в дотичнім повігї нема ще філії «Просвіти») до одного з делегатів (мужїв довіря), котрих Головний Виділ тов-а «Просвіти» в повітах, де нема ще філії, на те заіменує, щоби они могли потвердити маєтковий стан читальні і ручителїв та щоби оминутї потребу предлаганя витягїв гіпотєчних носїлостей ручителїв. Виділ філіяльний, а зглядно делегат, провіривши маєтковий стан читальні і ручителїв, як неменше єї діяльність в напрямї економічнім і прочї в поданю наведенї обставини, стверджує (на самім поданю або окреим письмом) дійсний стан річи і відсилає єго Головному Виділові, котрий знов, розелїдивши справу на однім з своїх засїдань, предкладає поданє виділові краєвому.

Коли краєвий виділ признає позичку, повідомляє про те дотичну читальню через Головний Виділ «Просвіти». Тодї виділ читальні, покликуючи ся на рішенє виділу краєвого (дата і число), пише до Банку краєвого і просить о надїсланє взірця скрипту довжнього. По одержаню сего виділу читальні (голова і секретар або їх заступники, але ті самі, що на поданю були підписані) і оба подані ручителї удають ся до нотаря в місцевостї (де їм найдогїднїше), щоби після надїсланого взірця підписати скрипт довжний. Опісля виділ читальні пересилає підписаний скрипт прямо до Банку краєвого, а той надсилає гроші почтою.

До повизшого поясненя додаємо, що поданя о безпроцентовї позички вносять ся без стемпля, а кошти при тїм є лише при легалїзації підписів на скрипті довжнім, але ті носять ся аж тоді, коли краєвий виділ признає позичку. Поданя пише ся коротко з наведенєм точних дат, подрїбностей і обставин а все в правдою згїдних, щоби в одної сторони так Виділи філіяльні а зглядно делегати, як і Головний Виділ «Просвіти» могли смїло і певно поперти і з добрим успїхом дїло полагодити, — а з другої, щоби убігаючі ся о позичку не наражували ся на відмову а тим самим на завід і безхосєчний захід.

Подаючи єї поясненя до відомости загалу, уважаємо за злишне звертати увагу нашої інтелїгенції як духовної так свїтської, що їх задачею є подбати о те, аби читальні «Просвіти» старали ся о безпроцентовї позички для розширеня своїх крамниць. Справа економічного розвитку нашого народа вельми важна і всі средства до піднесеня торгівлї належить як слїд вихїснувати.

Державна рада.

На засїданю в пятницю німецкі сторонництва внесли інтерпеляцию в справі соймової промови угорского премїера ґр. Тіси. Інтерпелянти вказали, що форма і зміст промови ґр. Тіси викликали загалїне здивованє. Угорский премїер домагав ся для соїму конституційного впливу на зверхні права Корони, коли тимчасом австрійске право державнє виключає такий вплив. В інтерпеляції звертає ся дальше увагу, що начальна управа і устрій армії мусять впливати на взаємини і обовязки тої половини монархїї тим більше, що Австрія платить на удержанє армії двї третини. Коли др. Кербер висловлював ся з симпатїєю до угорского премїера, то сей відплатив ся прямо ворожо. Інтерпелянти питають, яке становищє займе др. Кербер супроти промови ґр. Тіси.

У відповідь на інтерпеляцию забрав слово др. Кербер і заявив, що в промові при отвореню сєї сесії державної ради опирав на угодовних законах з Угорщиною і обмежив ся лише на війскову справу. Угорский премїер сказав знова, що угорский соїм має право в порозумїню з Коровою змінити угодовні закони, які є тревалі, але не мають форми договорів, як прим. торгово-цловий закон. Тимчасом він мусить признати, що такі зміни не мали би практичного значїня, если би не перейш. через законодатне тіло в Австрії. Дальше запевняв др. Кербер, що буде стозти на тїм становищу, що угодовні закони обовязують так довго обї половини монархїї, поки оба законодатні тіла їх не змінять, та що буде боронити прав Австрії перед Угорщиною. Вкінци звернув увагу, що коли би ужите ґр. Тісою слово «чужий» найшло примїненє в границях монархїї, то належить зятїмити, що перший єго ужив презїдент угорского кабінету.

Заяву д-ра Кербера привитано оплесками, почїм палата приступила до дискусїї над вторничовою промовою д-ра Кербера.

Пос. Герольд заявив, що борба межї Віднем а Будапештом доказує, що дотеперїшні відносини не можуть довше бути, бо Австрія повозить лише шкоду на користь Угорщини. Конституция з 1867. р. не дала Австрії характеру вільної парламентарної держави так, як в дійсности є на Угорщинї. Бесїдник не вірить в слова д-ра Кербера що-до свобідного розвитку народностей і вказує на Чехів, яким дїє ся кривда.

Пос. Бернрайтер виступив проти признаня Угорщинї самостійних заступників на бруксельскїй цукровій конференції і проти §. 14. Опісля промовляли ще пп. Завворка (чєск. рад.), Вольф (всєім.), др. Еленбоґєн (соц. дем.) проти кабінету д-ра Кербера і пос. Пфайфер, який полемїзував з выводами д-ра Еленбоґєна.

При кінци засїданя пос. Герольд і тов. внесли інтерпеляцию, в якїй питають, як правительство оправдає кривду заповідїу Чехам відмовою чєских народних шкїл у Відні.

Наступаючє засїданє буде ві вторник.

жневник Tygodnik polski, видаваний п. Студийцьким, перестав виходити. — Почетне горожанство надало місто Рогатин членови краєвого відлу, д-рови Йосифови Верешинському і рогатинському старості, п. Антонови Гродкови. — Пос. Мойса складав оноді посольський звіт в Косові при замкнених дверях в крузі «своїх» виборців і одержав — як доносить — признание за свою діяльність.

— На Бурсу Р. Тов-а педаг. у Львові прислав нам ВПр. о. Віктор Свєрський з Гумніск 10 К, зібраних на соборчику в Бужку поміж священниками олеского деканату.

Наука, штука, література.

— **Поступ ч. 45.** з дня 20. с. м. містить: Із пісень заточницї, Меланї Булівної. — Др. Іван Франко, Яр. Весоловского (дальше). — Як змунють рослини? Івана Раковского. — Про право приваленности (конець). — Децо про Канаду, д-ра Еронїма Калитовского. — Вєячина. — Новї книжки. — Сьмішне.

Посмертні оповістки.

— **Евген Сабат,** парох в Тисьменичанах, тисьменицкого деканату, станиславівської епархії, упокоїв ся дня 20. с. м. в 62. р. життя, а в 36 р. сьвященства. В. с. п!

— **Помер.** Валентий Козьол, довголітний директор IV. гімназії у Львові, помер вчера рано в 65. р. життя.

Телеграми

з дня 23. падолиста.

Віндзор. Італійский король з королевою вїхали поїздом до Портсмут а звідтам на англійським яхті до Італії.

Відень. Небавом вийдуть нові паперові 10 коронівки на спеціальнім папери і змінним друком, для безпеки перед підроблюванєм.

Берлин. До пруского сейму вибрано дєси 429 послів: 144 консерватистів, 96 з центра, 54 вільно консерватистів, 79 народних лібералів, 23 з вільнотумної партії людової, 8 з вільнотумного союзу, 13 Поляків, 2 Данців, 2 з партії реформи, 2 з рільничого союзу, 5 диких і 1 дикого ліберала.

Царгород. На оновішній кабінетовій радї, котра відбула ся в присутности султана, великий вєзир заявив в виду одноступного домагання великодержав переведеня ухвалених в Мірцштег реформ, що він бажає сейчасового прийняти сих жадань, бо в противнім случаю може загрозити турецькій державі оружна демонстрация великодержав. Однак султан відказав рішучо прийняти реформ. В виду того подав ся вел. вєзир до димісії, але султан не прийняв єї з огляду на трудне положенє держави.

Ремісники

70(10-10)

і промисловці,

котрі хочуть виобразувати ся на добрих агєнтів, одержати безплатне поученє і заравом предложєнє до заступства під М. J. 3304 в бюрі **G. L. Daube & Co. Frankfurt a/M.**

Важне для Читальнї „Просьвіти“.

Сими днями видало Товариство «Просьвиту» новий наклад грамат для членів Читальнї «Просьвіти». Кожда Читальня «Просьвіти» повинна постарати ся о такі грамат для своїх членів.

Цїна 100 штук з пересилкою поштовою 4 корони 55 сот. Цїна 50 штук з пересилкою поштовою 2 кор. 55 сот. Висилає ся тільки за попередним надїсланєм грошей.

Канцєлярня Товариства „Просьвіти“ у Львові, Ринок ч. 10.

Товариство взаїмних обезпечєнь

„ДЖІСТЕР“

ЛЬВІВ
РИНОК Ч. 10.

ДІМ
„ПРОСЬВІТИ“

одинокє рускє товариство асекураційнє, заснованє в 1892. р.

обезпечает будинки, движимости, збіжє і пашу против шкід огневих, побирає умірковану оплату премій, а чистий зиск т. є надвишку з оплат розділяє межє членів яко звороти; в послїдних трех літах виносив зворот 8%.

ДНІСТЕР

виплачує шкоди дуже скоро а оцінку шкід переводить разом з делегатом і місцевими членами. За 10 ліг виплатив 6.064 відшкодовань в сумі 3,187.258 К.

ДНІСТРА

полїся приймають при позичках Банк краєвий і каси ощадности.

ДНІСТЕР

посередничить при обезпечєнях на жите в краківскім Товаристві, відступає частє провізії з таких обезпечєнь на рускі добродійні ціли; длятого на жите треба обезпечити ся тільки через „Джїстер“.

ДНІСТРА

фонди виносить з кінцем 1902. р. 888.364 К і всі уміщені в цїнних паперах пупїлярних.

ДНІСТЕР

удїляє агєнції селянам особливо там, де єще не роблять дотеперішні агєнти.

ДНІСТРА

агєнти заробили вже 432 тисячів корон провізії.

**Всїлякі
КУПОНИ**

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручєня провізії або копїтв

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

**БАНКУ
Гіпотечного.**

**Colosseum
в пасажи Германів**

при ул. Соняшній у Львові.

Від 16. до 30. падолиста 1903.

величава програма:

- 1) Увертура. (Реклямограф).
- 2) The three Pavey's, акробати на головах і руках.
- 3) Graziella Mewill, ческа співачка.
- 4) Burtou & Mayo, комїчні гімнастики на потріїнім дручку.
- 5) Abdel Kader Trio, арабські малярї і ілювїонїсти.
- 6) 5 сестер Warwick, найславїїша англїйска жїноча дружина на скороходах.
- 7) Оркєстра.
- 8) Brothers Orensens, комедиянти на драбинах.
- 9) Людвиковский з новим репертуаром.
- 10) Сестри Sylva, артистки на трапєзї.
- 11) The Alkers, нурки званї «люди риби».
- 12) Американський біоскоп. Нова серія образів.

Щоденно о 8. год. вечер представлєнє. В недїлю і сьвята 2 представлєня о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представлєнє. Білєти вчасїїше можна замовляти і набути в конторї Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го жовтня 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд посп. особ. приходить о годїни	до Львова		Поїзд посп. особ. відходить о годїни	зі Львова		
	з	до		до	з	
1.30	6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	2.40	6:22	до Сучави, Жидачева, Кересмеє, Потутор	
	6:20	з Чернівців (Галац), Чорткова, Калуша		6:30	до Підволочиск (Київа), Бродів дв. головний	
	6:50	з Сокала, Рави рускої		6:43	" " " " дв. Підзамче	
	7:35	з Самбора, Хирова		6:45	до Лавочного (Пешту), Борислава, Дрогобича	
	7:40	з Янова		8.25	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Берлина
	7:55	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче			2.50	9:05
	7:55	" " " " на дв. головний		9:15		до Янова
	7:45	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова		9:25	до Самбора, Хирова	
	8:55	з Кракова, Відня, Праги, Берлина		9:40	до Белєци, Сокала, Любачева	
	9:57	з Стрия		10:35	до Чернівців, Потутор, Дєлятина	
	10:25	з Рїшева, Любачева		10:40	до Тернополь, Потутор, дв. головний	
	11:15	з Станиславова (Кересмеє, Потутор)		10:57	" " " " дв. Підзамче	
	1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		3:05	до Стрия, Хирова, Борислава	
1:25	з Янова	3:25	до Рїшева, Любачева			
2:15	з Підволочиск, Копичинців на дв. Підзамче	3:40	до Самбора, Хирова			
2:30	" " " " на дв. голов.	Нїч				
4:35	з Стрия, Хирова, Борислава					
5:06	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підзамче					
1.40	5:20	" " " " на дв. голов.	12:45	6:05	до Станиславова, Жидачева	
	5:40	з Чернівців, Іцкаи	6:15	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави		
	5:50	з Кракова, Відня, Праги, Берлина	6:20	до Янова		
	5:55	з Белєци, Сокала, Любачева	6:40	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова		
Нїч						
						8:05
12:20	9:20	з Чернівців, Букарєшту	8:00	до Підволочиск, Бродів гол. дворєць		
8:40	9:50	з Кракова, Відня, Берлина, Яєла, Рималова	9:20	" " " " дв. Підзамче		
2:31	10:00	з Самбора, Сан ка	2:51	10:42	до Іцкаи, Чорткова	
	10:02	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підзамче	10:55	до Кракова, Відня, Варшави, Праги		
	10:20	" " " " на дв. голов.	11:00	до Підволочиск, Бродів дв. головний		
	10:40	з Лавочного (Пешту), Хирова, Калуша	11:24	" " " " дв. Підзамче		
	3:49	з Тернополь, Рималова на дв. Підзамче	11:05	до Стрия		
	8:30	" " " " на дворєць головний	11:11	до Жовни (лише що недїлї)		
			4:10	до Кракова, Відня, Праги, Самбора		

ЗАМІТКА: Пора нічна числїть ся від 6. годїни вечером до 5. годїни 59 мїнут рано.

Час середно європейский рїзнять ся від часу львівского о 36 мїнут. а ізнєнє 1 год. часу середно-європейского = 12. год. 36 мїн. часу львівского. — Бюро інформаційнє ц. к. залїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїляє пояснєнь в справах залїзничих, продає білєти вського роду і розкладу їзд.